Anul XIV. No. 2457 ◆◆ 6 PAGINI 2 LEI Luni 5 Iulie 1937

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC

Birourile STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI

Directori-Fondatori E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 700
Pe șase luni . . . . „ 350
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF

TELEFON Direcția 3.26.60, Administrația 3.26.10, Redacția și provincia 3.25.69

Azi la Lodz, România joacă cu Polonia

Pe teren străin, deși într'o țară amică, teamul nostru național are o sarcină foarte grea

Dorința Suveranului și matchul dela Lodz

Peste fruntariile țării, echipa noastră națională susține astăzi un match greu. Ultimul match greu din campania acestei veri, cu seceriș de rezultate mari.

Va reuși, echipa noastră, să învingă?... Va reuși să arboreze în inima Lodzului flamura tricoloră a footballului nostru victorios?...

Izbânda aceasta n'ar constitui ceva nou. N'ar fi prima. Acum doi ani, plenipotențiarii footballului nostru au mai reușit o astfel de victorie. Au reușit să învingă Polonia.

De atuncea însă, footballul polonez trăește sub febra unei revanșe care-l obsedează. O revanșe care să respecte obligațiuni de pură prietenie. Dar, o revanșe.

De doi ani — cum foarte bine spunea eri, în coloanele ziarului nostru, un coleg de redacție — footballul polonez nu respiră decât aer de victorie. Nu trăește decât cu ochii spre azurul unei posibilități de răfuială nouă. De nouă înfruntare a forțelor cu noi.

De ultimă încordare.

De doi ani, conducătorii footballului polonez se zbat pe urcușurile unei diplomații care să le asigure posibilitatea izbânzii.

Au făcut toate concesiile. Au suportat suplimente de obligațiuni materiale. Au cedat tot. Și-au asigurat însă, un lucru esențial: data întâlnirii. O dată care reprezintă pentru footballul polonez miezul activității de primăvară, iar pentru noi, începutul unei vacanțe de odihnă și întremare.

Și iată-ne astăzi, după prelungite tratative de diplomație sportivă, față în față — din nou — cu jucătorii polonezi. Iată-ne iarăși cu flamura prestigiului nostru footballistic, fixată din nou în steagul de colț al arenei dela Lodz.

Un nou match România—Polonia. O nouă întâlnire grea pentru reprezentanții footballului românesc, cu mușchii istoviți de eforturi, în fața echipei poloneze antrenată, pregătită și odihnită.

Cine va învinge?

Intre Polonia și noi, rezultatele cu Suedia fixează o preferință certă pentru șansele adversarilor noștri. La ei acasă, cu spectatorii lor, pe terenul lor, pe arena pe care de doi ani își așteaptă sorocul revanșei, jucătorii polonezi au astăzi o ocazie bine pregătită, de victorie.

Sunt favoriți.

Ca'ntotdeauna însă, încrederea noastră în vigoarea echipei noastre naționale este și astăzi intactă.

Avem la Lodz, un match greu. S'o afle toți aceia cari s'au obișnuit să vadă în toți adversarii reprezentativei noastre — și în Belgia, și în Suedia — echipe de marmeladă, pentru sandwichul unor victorii ușoare.

Avem la Lodz un match foarte greu. Nu ne-ar surprinde să-l pierdem. Căci polonezii — au dovedit-o și cu noi și cu reprezentativa Suediei — știu să joace.

Ca întotdeauna, însă, avem și astăzi încredere în stema posibilităților noastre. După 1—1 cu Cehoslovacia, după 2—1 cu Belgia și 2—2 cu Suedia am încheia mai puțin frumos recolta acestei eri mănoase, cu o capotare la Lodz.

Așteptăm deaceia o veste de izbândă, din Polonia.

In drum spre țară, în gara Kalomea, Suveranul nostru a zâmbit din chenarul unei ferestre de vagon, urând echipei românești «SUCCES». Un chiot lung, un «ura» interminabil a încremenit echipa noastră, sub bucuria acesti urări regești. Involburarea aceasta de nervi și de sânge va fi aceiaș — credem — și pe terenul dela Lodz, unde urarea Suveranului va stărui prelung, în urechile jucătorilor noștri.

Cu acest stimulent care va suplini la Lodz toate lipsurile echipei noastre, succesul dorit de Suveran este foarte probabil.

Ni-l vor transmite veștile de astă seară?...

George Fulga

Matchul de azi sub toate aspectele

Sezonul de primăvară al anului sportiv 1936-1937 este pe sfârșite. Astăzi este penultima etapă, semnalată prin jocul internațional dela Lodz. dintre România și Polonia.

Câteva însemnări la capătul acestui sezon, care va lua sfârșit odată cu consumarea turneului baltic se cuvin puse pe hârtie.

In primul rând, oricare ar fi semnificația și valoarea matchului de azi și rezultatul cu care se va va încheia, trebuie să arătăm că sezonul de football la noi are o durată mult prea mare.

Prelungirea forțată a sezonului de football — pe care noi l-am vrea să nu depășească termenul de 15 Iunie — are ca rezultantă numeroase urmări technice proaste.

Cea mai importantă este aceea că aliniem o formație pe al cărei randament nu se poate conta cu certitudine.

*

Matchul România - Polonia deși se desfășoară la Lodz merita o conjunctură mai favorabilă.

Nu pentrucă jucăm cu un adversar de care ne leagă atâtea plăcute și neplăcute amintiri, ci fiindcă întâlnim un „unsprezece" național care oferă speranța unei întâlniri internaționale de proporții mai mari.

Cu Polonia am avut constante legături în football. Doar anul trecut, cele două reprezentative nu s'au întâlnit.

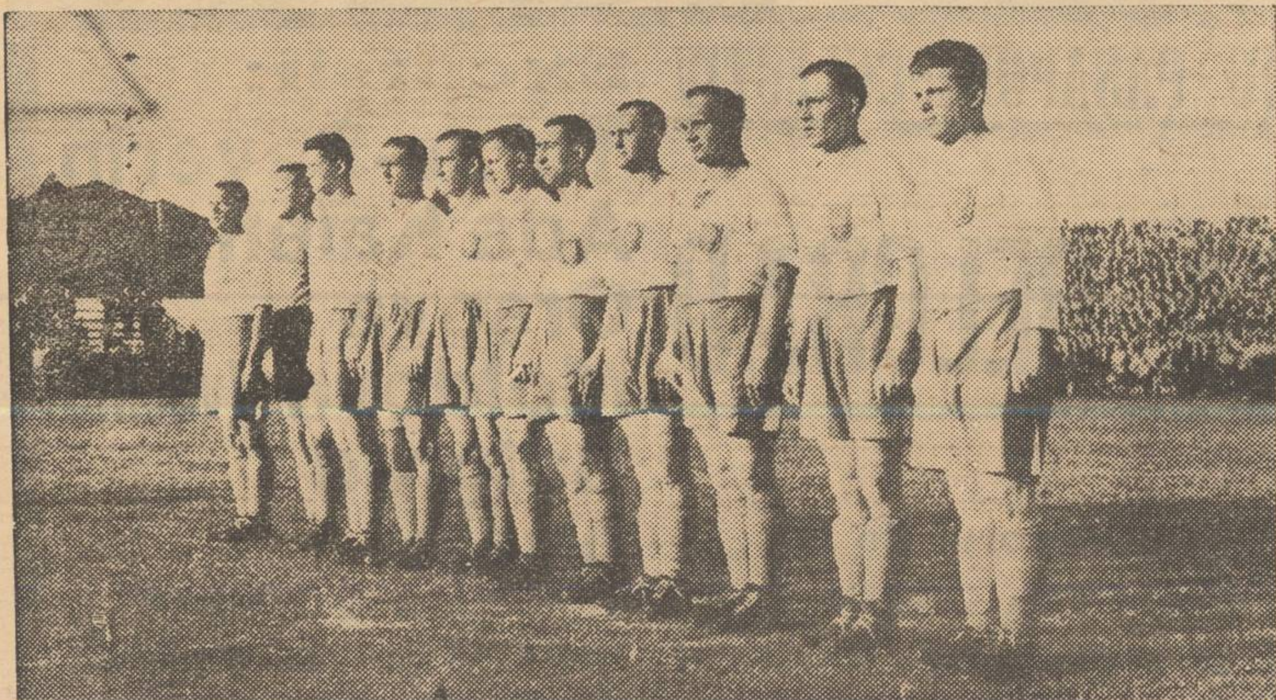
Dar contactul nostru s'a rezumat la ciocniri inter-țări. Echipe de club nu am văzut evoluând la noi.

Echipa României

Echipa care infruntă Polonia este în linii generale aceeași care a făcut 2-2 cu Suedia. Un singur jucător a fost înlocuit. Albu nu mai joacă, postul său fiind preluat de Buibaș. Deși în football, calcularea precisă a șanselor este aproape exclusă, vom îndrăzni să facem anticipări, având în vedere faptul că ne găsim în fața unui match mare care impune un asemenea risc.

De data aceasta, ca și în mat-

(Continuare în pag. III-a)

Echipa Poloniei, fotografiată cu ocazia matchului cu Suedia

PETRE STEINBACH,

Prezintă caracteristicile jocului polonez și câteva vedete ale adversarilor noștri de azi

Un match greu pentru noi

Alături de jugoslavi, echipa națională a Poloniei este cel de-al doilea mare adversar al nostru. Aceasta din motivul că lupta se dă pentru o întâietate în care orgoliul național este deopotrivă de angajat. Intr'adevăr, în timp ce cu Ungaria sau Cehoslovacia jucăm rar, matchurile sunt ocazii solemne de afirmare a progresului realizat la noi, întâlnirile anuale cu polonezii sunt lupte strânse de tranșare a unei rivalități loiale.

Căci aceasta este marea caracteristică a matchurilor disputate în tovărășia vecinilor dela nord. Toate matchurile jucate contra Poloniei au fost întotdeauna încercări uriașe pentru noi. Și aceasta indiferent de forma în care se găsea echipa noastră și chiar atunci când scorul obținut lăsa să se bănuiască poate o luptă mai puțin dură și mai puțin înverșunată.

Palmaresul întâlnirilor româno-poloneze este un șir de rezultate legate de matchuri epocale. Valoarea footballului polon iese admirabil în evidență din scurtul istoric al întâlnirilor de până acum.

Atunci când footballul românesc era în plină ascensiune, când în echipa națională erau oameni ca Guga și Auer, n'am putut obține la București decât un match nedecis (3—3). Tot polonezii ne-au înscris în istoria întâlnirilor internaționale una din cele mai triste pagini. Să ne aducem aminte că în contra Poloniei România a suferit cea mai mare înfrângere pe terenul propriu (5—0).

Când scriu aceste rânduri nu pot să nu pomenesc formidabila luptă care a însemnat matchul contra Poloniei la Varșovia în cadrul turneului baltic. Echipa noastră națională era într'o formă de zile mari. La pauză conduceam cu 3—0. Un scor care prevedea un rezultat record. După pauză însă polonezii au avut o revenire fantastică. Ne-au marcat două goaluri în urma unor atacuri care au măturat pur și simplu adversarii din calea lor. Numai datorită partidei eroice făcută de apărarea imediată (Szatmari, Burger, Albu) am putut păstra victoria într'un match epocal, în care echipa noastră națională a jucat strălucit și a luptat până la cea din urma rezervă fizică și nervoasă.

Cu toate acestea, cu tot caracterul de luptă înverșunată pe care le-au avut toate întâlnirile noastre de până acum, matchurile contra Poloniei au fost partide loiale. Lupte dure, întreceri bărbătești pline de încordare, însă întreceri în cadrul unui joc fair și cavaleresc. Polonia a fost adversarul nostru mare și loial.

Caracteristicile jocului polonez

Caracteristicile jocului polonez sunt viteza, și formidabila energie cu care jucătorii se avântă în atac sau se apără în terenul lor. Este într'un cuvânt un joc căruia nu-i poate rezista decât o echipă în formă și în admirabilă condiție fizică.

Suntem la sfârșitul unui campionat mai dur ca oricând, după un sezon internațional destul de încărcat. Iată dece privim jocul de azi cu teamă. Cu o teamă justificată și înțeleasă de toți aceia cari cunosc bine posibilitățile footballului polonez.

In orice caz în matchul de azi, reprezentanții noștri au o misiune grea și nu trebue să ne surprindă niciun rezultat. Sperăm însă că din nou culorile noastre vor ieși învingătoare. Un singur efort le mai pretindem jucătorilor. Le cerem mult. Știm. Dar sunt obligați să încerce să-l facă.

Câteva vedete

Prezentăm acum câteva din vedetele «11»-lui polonez care s'au remarcat în recentul match cu Suedia.

Vedeta incontestabilă a echipei vecinilor noștri este extrema stângă Wodarz. Este un jucător cu un shoot extraordinar și o viteză cum puțini jucători continentali o au. Regret foarte mult că nu pot asista la duelurile dintre el și Vintilă. Ar fi adevărate lupte olimpice de adevărat football modern.

Un alt amănunt interesant este că ambii fundași, Gemza (Ruch) și Szepaniak, au început cariera ca înaintași. Cel dintâi este utilizat și acum în echipa lui ca inter dreapta.

Cel mai tânăr jucător al echipei, una din cele mai mari speranțe ale footballului polonez, este interul dreapta Piontek, care s'a remarcat în recentul turneu întreprins de reprezentativa Poloniei de Vest în Franța.

Toți acești patru jucători sunt necunoscuți publicului nostru. Ei sunt însă stâlpii echipei poloneze.

Corespondență...

SCRISOARE

Mult apreciate footballist,
Profesionist,
— Tocmai aici vreau să insist —
Ești artist.
Mi-e imposibil să rezist
Și-ți scriu.

Sunt patru luni decând te știu
Și match cu match te urmăresc
Ah! ai un joc dumnezeesc
Mă prăpădesc.
Dar stai să-ți povestesc...
Era recent, deună-zi,
Eu cu nevastă-mea, Mimi,
Ne plictiseam grozav în casă
Și cum era o zi frumoasă
Am hotărât: haidem la match!
Mie-mi plăceau de fapt doi «beci»
Iar Mimi îi plăcea pe toți
Că au staturi de mateloți
Și's în chiloți.
Am luat o brișcă cu un cal
(E singura la noi în deal
Ce e condusă de muscal)
Și într'un tempo infernal
Am mers atât de iute
Că 'n cinci minute
Intram pe poartă la teren.
Acolo, veșnicul refren:
«Haide Mitică, nu mai sta!»
«Ce fain era dacă shota!»
«Arbitrule fire-ai să fii
Dece nu vrei cu noi să ții?»
Și multe d'alea și mai și
Dar nu le scriu deloc aci,
Că-i de prostii...
Ce să-ți spun multe dragul meu,
Mă uit la match, Mimi și eu,
Când ce să vezi, frate Peline
(Să știi că știu și eu prea bine
Că nu te cheamă-așa pe tine
Dar vorba vine).
Deodată, nu știu ce îi vine
Că Mimi a sărit pe mine
Și zgâlțâindu-mă de gât
Imi spune doar atât:
«Il vezi pe ăla mic, urât?
Să-l racolezi numai decât!»
Incât
Stimate jucător de rasă
Cum vreau să mai am trai în casă,
Permite-mi să te racolez,
Sau să te negociez,
Cum vrei!
In football dragă, eu sunt clei,
Dar fiindcă te-a plăcut Mimi
Hai să pornim a ne tocmi.
După cum știi,
Eu am un club la mine 'n sat
Este penultimul clasat,
Dar s'o scurtez,
Te angajez
(Mi-a ordonat stimata doamnă,
Chiar dela toamnă)
Și cum nu-mi place vorbărie
Eu trec rapid la frâncărie.
Pentru întregul campionat
Ți-am și trimis printr'un mandat
Treizeci de mii.
Te rog, te rog, nu mai crâcni,
In plus, în fiecare lună
Vei mai avea și-o leafă bună.
Și cum nu vreau să-mi scapi nici mort
Pentru transport
Iți mai trimit încă opt mii
Te salutăm, eu și Mimi.
P. S. Pentru mai multă siguranță
Să-mi expediezi, te rog, chitanță.

RASPUNS

Deși salariul e regesc
Regret, dar nu primesc,
Că de un ceas mă necăjesc
Chitanța să o iscălesc.

*

P. S. O mică explicație,
Să nu credeți că-i aberație,
Precum vi-am spus, o mai repet,
«Artistul» e analfabet,
Nu a 'nvățat carte, măgarul!
Răspunsul, i l-a scris notarul...

A. Nol

Wimbledon 1937...

Sus: Trei vedete ale campionatului internațional dela Wimbledon. Dela stânga spre dreapta: Anita Lizana, Alice Marble și Gottfried von Cramm. Jos: excelentul jucător Frankie Parker, care alături de Donald Budge, a fost revelația turneului din anul acesta.